

Forhørene, at man ikke skal stole alt for meget paa den Slags Papirer. Der kan være Anledning til at antage, at disse Forklaringer, ved hvis Afgivelse der ikke har været andre til Stede end Auditøren, og et Par Officerer, maaske nok vilde være komne til at se noget anderledes ud, hvis der havde været Lejlighed for de dømte til at have en Forsvarer ved deres Side. Jeg skal slutte mine Bemærkninger til den højtærede Minister med at udtale Haabet om, at det ikke maa være for længe, inden vi se et Resultat af det, der er foregaaet her i disse to Dage.

Jeg skal saa blot sige nogle Ord til det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen), der i Gaar udtalte, at denne Sag ikke burde bruges til Agitation. Det ærede Medlem var jo enig i Betimeligheden af, at denne Sag var rejst, men den burde ikke bruges til Agitation paa den Maade, det var sket. Jeg skal dertil sige, at det er næsten morsomt at høre, hvor bange Reformpartiet er blevet for Agitation, det Parti, som selv kun er kommet frem ved Agitation, ogsaa paa det Omraade, her er Tale om. Det er ikke saa mange Aar siden, vi hørte det ærede Medlem staa her og agitere mod Mishandlinger, som Soldater ved Viborg Garnison havde været Genstand for. . . . (A. Nielsen: Aldeles ikke!) . . . Jo, akkurat! Det kan det ærede Medlem ikke komme fra. Jeg antager, det ærede Medlem ikke vil paastaa, at det ikke var Agitation. For hvis han paastaar det, paastaar jeg, at det, vi have for, ikke er Agitation, og saa har det ærede Medlem intet at bebrejde os. Nej, Reformpartiet har brugt Agitation og er kommet frem ved Agitation, og det er der intet at sige til efter min Opfattelse, jeg finder det fuldstændig rigtigt. Men saa skal man heller ikke være saa ømskindet, naar der fremsættes saadanne Ting fra anden Side.

Forsvarsministeren (J. C. Christensen): Jeg finder Anledning til at gøre nogle faa Bemærkninger overfor den ærede Ordfører for Forespørgerne. Den ærede Ordfører har paa eet Punkt misforstaaet det Referat, jeg i Gaar gav af de foreliggende Oplysninger, idet han mente, at Arrestanten Jørgensen var kommen i Seng, og at Sergent Petersen havde forladt Fægtesalen, inden de samlede Sergenter og Underofficerer vendte tilbage. Det er ikke rigtigt, men Misforstaaelsen er let forklarlig, det er ikke altid let at opfatte et langt Foredrag helt igennem. Sergent Petersen havde ikke forladt Fægtesalen, da de øvrige vendte

tilbage. De vendte tilbage ganske naturligt for at fortsætte deres Hverv, som de vare bleve afbrudte i paa den Maade, som er skildret.

Det ærede Medlem bebrejdede mig, at jeg havde været for ivrig til at faa Sagen frem. Den sædvanlige Bebrejdelse fra den Side er ellers, at Sagerne ikke komme hurtigt nok frem, navnlig de Sager, til hvilke de ærede Medlemmer ere Forslagsstillere. Naar denne Sag er kommen lidt hurtigt frem, er det, som jeg har sagt, for at Offentligheden skulde faa Klarhed over Sagen, og der synes mig ikke at være Grund til at komme med Bebrejdelser derfor. Det ærede Medlem forment, at jeg skulde have ventet, indtil Sergent Jacobsens Sag var bleven undersøgt. Det vilde sikkert være for længe. Sergent Jacobsens Sag vil nu blive undersøgt, Hs. Majestæt Kongen har anordnet Krigsforhør, og denne Undersøgelse vil finde Sted, men at vente med denne Sag, som vi her have haft under Omtale, indtil denne Undersøgelse, som nu er begyndt, er afsluttet, er der ingen Grund til, fordi disse to Ting slet ikke komme hinanden ved. Voldtægtsforsøget for to Aar siden hænger ikke sammen med det Spektakel, som har fundet Sted ude paa Gardehusarkasernen.

Det ærede Medlem sagde, at ganske vist vare disse Husarer straffede ofte, men det var altsammen Straf for Ting, som ikke kunde nedsætte dem i hæderlige Folks Øjne. Jeg vil dog mene, at saadan en Gerning som at forlade sin Post, naar man er Soldat, og blive borte i tre Dage, virkelig er saa alvorlig en Forseelse, at hæderlige Folk ikke kunne bilige den, men tværtimod maa sige, at det er en daarlig Mand, der begaar sligt, og billige, at vedkommende bliver straffet. Det er en saa alvorlig Forseelse, at hvis den blev almindelig i vor Hær, var Hæren umulig, og hvis en saadan Optræden blev almindelig i det civile Liv, var det et daarligt Samfund, vi levede i.

Det ærede Medlem anførte, at Korporal Hansen havde været beruset. Derom foreligger der intet i alt, hvad jeg har haft at henholde mig til i denne Sag.

Det ærede Medlem anførte, at Oberst Benzon var raa i sin Mund og til Bevis herfor anførte han, at Obersten som Premierløjtnant var bleven straffet for raa Udtalelser eller Skældordsord eller hvad det var. At han er bleven straffet som Løjtnant kan ikke være Bevis for, hvorledes Oberst Benzon er nu. Jeg vil gerne tage